

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 998/2018
24.09.2018. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Радослава Петровића, Мирољуба Томића, Маје Ковачевић Томић и Веска Крстајића, чланова већа, са саветником Весном Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Љубомира Шљукића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу – Судске јединице у Коцељеви К 386/17 од 04.04.2018. године и Вишег суда у Шапцу Кж 247/18 од 12.06.2018. године, у седници већа одржаној дана 24.09.2018. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Шапцу, Судске јединице у Коцељеви К 386/17 од 04.04.2018. године и Вишег суда у Шапцу Кж 247/18 од 12.06.2018. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Шапцу – Судске јединице у Коцељеви К 386/17 од 04.04.2018. године, окривљени АА, оглашен је кривим због кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од једне године. Оштећени ББ је упућен да свој имовинско правни захтев оствари у парничном поступку у смислу члана 242. и члана 258. ЗКП. Окривљени је обавезан да на име паушала плати суду износ од 8.000,00 динара у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Шапцу Кж 247/18 од 12.06.2018. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА, а првостепена пресуда је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, бранилац окривљеног АА, адвокат Љубомир Шљукић, благовремено је поднео захтев за заштиту законитости, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) и повреде кривичног закона из члана 344. став 2. КЗ, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу сходно члану 488. став 1. ЗКП, па је на седници већа коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП, није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА је недозвољен.

Бранилац окривљеног АА у захтеву за заштиту законитости истиче да према стању у списима предмета повреде оштећеног нису констатоване прегледом лекара, нити је оштећени поводом истих икада био код лекара тако да о повредама оштећеног не постоји медицинска документација. Међутим, првостепени суд је при таквом стању ствари, наложио вештаку медицинске струке да се на основу увида у судске списе (у којима не постоји медицинска документација о јављању оштећеног у било коју здравствену установу) изјасни о врсти и тежини повреда које је оштећни задобио чиме је судском вештаку препустио да цени исказ сведока. Према наводима захтева поставља се питање да ли се само на основу исказа сведока а без лекарске документације може утврђивати постојање и врста повреда због чега из изнетог произлази да је суд своју одлуку засновао на доказу на коме се пресуда није могла засновати, чиме је учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, што је имало за последицу погрешну правну квалификацију кривичног дела јер је окривљени оглашен кривим и осуђен за тежи облик кривичног дела насилничко понашање.

Врховни касациони суд налази да бранилац окривљеног АА изнетим наводима захтева, иако формално указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, не истиче да је налаз и мишљење вештака медицинске струке незаконит доказ било сам по себи, било по начину прибављања, већ оспорава његову садржину и начин вештачења, чиме оспорава чињенице утврђене на основу тог доказа које се тичу врсте, тежине и механизма настанка телесних повреда оштећеног и на тај начин правноснажне пресуде побија по основу погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања.

Како чланом 485. став 4. ЗКП, који прописује разлоге због којих окривљени, односно његов бранилац, сходно правима која има у поступку у смислу члана 71. тачка 5) ЗКП, могу поднети захтев за заштиту законитости против правноснажне одлуке и поступка који је претходио њеном доношењу, није предвиђена могућност подношења овог ванредног правног лека, због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања у правноснажној пресуди, то је Врховни касациони суд захтев браниоца окривљеног ВВ оценио као недозвољен.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП одлучио као у изреци овог решења.

Записничар-саветник
Весна Веселиновић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић

Председник већа-судија
Бата Цветковић,с.р.